

„DE KLEYNE LUYDEN”.

Hooggeachte Heeren en Broederen,

De radicale omgieting, waarmee de nieuwe Kieswet onze Antirevolutionaire partij in het fundament zelf van haar bestaan bedreigen komt, is in zoo hooge mate bedenkelijk, dat Uw Voorzitter in de rede, die aan onze beraadslagingen voorafgaat, ditmaal vóór alle dingen op dit hoogernstig gevaar Uw oog heeft te richten.

Voere mijn rede daarom ten titel: „*De kleyne luyden*”. Immers juist in die „kleyne luyden” school van oudsher, en tot op dit oogenblik toe, onze kracht, om weerstand te bieden en stand te houden. Door wat men thans, in flagranten strijd hiermede, beoogt, worden we rechtstreeks bedreigd tot in het zielskarakter zelf van ons corporatief bestaan. Ons optreden onder Datheen en Marnix, onder Bilderdijk en Da Costa, en niet anders onder Groen en Elout, doelde ten principale op de eere Gods, en lijnrecht stonden we deswege van meet af tegen de enkel macht en eigen voordeel zoekende groepen over; geheel onverschillig of ze weer op 't behoudziek Conservatisme aanstuurden, dan wel als Liberalen op eigen machtiger toekomst bedacht waren. Van Datheen tot Elout en van Marnix tot Groen was het telkens weer de innerlijke drang eener onweerstaanbare zielsovertuiging, die ons bezwoer, om zelve niet dan instrumenten voor de eere onzes Gods te zijn, en steeds weer, ook al dreigde opnieuw een sociaal martelaarschap, hoog de banier van Gods Woord op te heffen. Vandaar dat de edelen en rijken, de wijzen en machtigen steeds weer zijwaarts van ons afzwenkten. Wat vaste hope had niet aanvankelijk Prins